

INTEGRO FORUM

REVISTA LUNARĂ

Integro Forum
Februarie 2026

- * *Lumea lui Caius*
- * *Oameni care ne inspiră*
- * *Poeți, prozatori*
- * *Pagina de artă*
- * *Ce soluții avem la ce ne îngrijorează*
- * *Cutia Pandorei*
- * *Actualitatea locală*
- * *Panorama politică*
- * *Vocea Europei*
- * *Împreună în diversitate*
- * *Povești de integrare*
- * *Controverse*
- * *Evenimente Februarie - Martie 2026*

@integro-mittelfranken

(Michael Lassel - Panteonul , 2007)

2 INTRO INTEGRRO FORUM*Integro Forum*

Asociația Integro Mittelfranken e.V. a fost fondată în anul 2015 ca un proiect social, de ajutor al românilor din Zona Mittelfranken (Fürth, Nürnberg și împrejurimi) deoarece grupul care a creat asociația a înțeles, încă de la început, că în diaspora sprijinul nu înseamnă doar completarea unui formular sau traducerea unui document, ci mai ales a fi aproape, a asculta, a orienta, a reda încrederea celor care își caută un nou drum într-o lume străină.

De asemenea, la Integro Mittelfranken încercăm, pe lângă multe alte obiective sociale și culturale, să fim și o punte între oameni și instituții, prin aceasta ajutând atât românii pentru a se integra mai ușor în lumea germană, dar și păstrarea, la nivelul instituțiilor germane, a unei imagini curate a comunității românești.

Integro vine de la "integrare", dar totodată și de la integritate, însemnând acordul dintre principiile etice și morale și aplicarea lor în practică.

Prin aceasta vrem să dăm un semnal, inclusiv la nivel politic dorind să fie clar, încă de la început, că nu reprezentăm nici un partid politic sau grupuri de interese. Dacă vom prezenta membrii ai comunității care se implică în diverse autorități și instituții ale statului german, independent sau în numele unui partid politic, o vom face doar pentru a le cunoaște conceptul, metodele și faptele concrete prin care sprijină comunitatea românilor. Activitatea noastră de bază este și rămâne socială și culturală. Ne îndeplinim scopul de integrare și ajutor social prin Biroul nostru permanent de la Primăria Fürth unde avem consultații cu publicul. Prin cercul nostru literar Books&Cafe, care a asimilat conceptele fostului cenaclu "Ars Longa", dorim să susținem în special cultura și manifestările culturale ale românilor, să facem cunoscuți autori români din România și din Germania, având credința că literatura înlesnește educația și comunicarea cu sine și cu ceilalți, contribuind la o bună educație și la dezvoltarea completă a individului și a societății.

La șezătoarea "Dor" doamna Rodica Gross ne învață să

3 *Integro Forum* coasem ia românească, prin aceasta având ocazia de a păstra vie tradițiile străvechi ale neamului nostru, legând prin aceasta legătura între românii de pe ambele maluri ale Prutului.

Proiectul ”Integro Forum” se dorește o formă lunară suplimentară de sprijin a Diasporei prin prezentarea noutăților legislative din Germania și România, a evenimentelor culturale actuale din zona Mittelfranken, dar și din întreaga Germanie, a prezentării vieții românilor care trăiesc aici din toate mediile sociale, precum și de a atrage atenția asupra unor problema actuale care să pregătească comunitatea românească pentru a se adapta din timp unor situații dificile, economice, politice sau sociale. De asemenea, ne propunem să găsim și modele de integrare, redând experiența sau activitatea unor personalități românești care trăiesc sau au trăit în Diaspora.

Cei care doresc să ni se alătore în redactarea textelor, cei care doresc să fie promovați având o idei care se potrivesc scopului asociației noastre sau care au interes să ni se alătore la echipa Integro, ne pot trimite un E-Mail la adresa: arslonga@integro-mittelfranken.org.

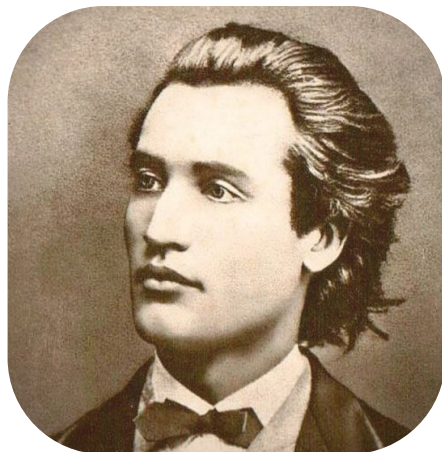
Echipa Integro Mittelfranken e.V. vă dorește zile senine!

REVISTA INTEGRO FORUM

NR. 2 din Februarie 2026

Motto:

*"Vreme trece, vreme vine,
Toate-s vechi și nouă toate;
Ce e rău și ce e bine
Tu te-ntreabă și socoate;
Nu spera și nu ai teamă,
Ce e val, ca valul trece..."*
(Glossă, Mihai Eminescu).

- 5 *Integro Forum*
1. Lumea lui Caius
 2. Oameni care ne inspiră: Monica Lovinescu și lupta sa împotriva imposturii, un model pentru diaspora
 3. Poeți, prozatori: Premii Litera e.V.
 4. Pagina de artă: Interviu cu pictorul Michael Lassel
 5. Ce soluții avem la ce ne îngrijorează: Omenirea se prăbușește, căutăm salvatori!
 6. Cutia Pandorei: În luna februarie despre Socialism
 7. Actualitatea locală: Alegeri în Bavaria- 08 martie 2026
 8. Panorama politică: Interviu cu Dorina Motzig, candidat alegeri locale
 9. Vocea Europei: Acordul Mercosur
 10. Împreună în diversitate: Interviu cu OB Fürth Dr. Thomas Jung
 11. Povești de integrare: Cum poți fi pompier voluntar?
 12. Controverse: Între imn și infrastructură
 13. Evenimente- Februarie - Martie 2026

Echipa Revista Integro

Alina Dobre: Editor, Redactor șef Integro Forum

Ioana Popa: Editor, Redactor secundar Integro Forum

Eduard Harnisch: Editor, reporter

George Stoian: Editor și Web Designer;

Claudiu Țugui: Web Designer, Fotograf

Florin Pică: Editor; Coordonator

Maria Lorena Gâbu: Colaborator

Copyright@ Integro Forum. Toate textele prezentate în paginile Integro Forum, cu excepția operelor literare, sunt proprietatea Revistei Integro, orice reproducere sau utilizare a lor fără acordul scris al redacției este strict interzisă.

Autorii textelor își asumă conținutul.

Lumea lui Caius

A murit feminismul, trăiască marketingul cu fundal moral

Feminista secolului XXI nu mai luptă cu patriarhatul. A făcut pace cu el, l-a pus în bio și îl folosește ca

hashtag. Nu mai e revoluție, e strategie de imagine. Nu mai e mișcare socială, e mișcare de cameră. Nu mai e emancipare, e management de percepție. Cândva, feminismul era despre drepturi, muncă, autonomie, demnitate. Azi e despre atenție. Despre cine e văzut, cine e auzit și cine reușește să transforme indignarea într-un produs. Femeia modernă nu mai iese din opresiune, iese pe feed. Și dacă nu prinde, e clar: patriarhatul, algoritmul și energia negativă a oamenilor care nu o merită. Avem de-a face cu o generație care predică libertatea, dar trăiește în cea mai eficientă formă de sclavie: validarea. Nu te mai controlează

bărbatul, te controlează publicul. Nu te mai ține cineva în bucătărie, te ține în aplicație. Nu mai ești judecată de un sat întreg, ești judecată de mii de necunoscuți și te bucuri când o fac, pentru că orice judecată e „engagement”. Și aici intervine detaliul care face totul mai frumos și mai tragic: unele feministe moderne își pun filtre nu doar pe Instagram, ci și când merg cu gunoiul. Nu există „așa sunt eu”, există doar „așa ies eu”. Realitatea nu se trăiește, se optimizează. Iar dacă viața nu e estetică, se mai face o poză, se mai schimbă un unghi și se numește „autenticitate”. Și iată paradoxurile și ele sunt multe. Unele sunt involuntare, altele sunt muncite, șlefuite și publicate la ore de vârf. Primul paradox: nu vrea să fie obiectificată, dar trăiește din obiectificare. Se declară insultată de privirea masculină, dar își calibrează fiecare cadru astfel încât privirea masculină să rămână captivă. Condamnă sexualizarea femeii, apoi își transformă sexualizarea în „empowerment”. Dacă ai curaj să observi, ești misogin. Dacă taci, înseamnă că ai învățat. Nu există cale de mijloc, există doar vinovați și „need therapy”. Al doilea paradox: vrea egalitate, dar cu reduceri. Nu mai suportă

7 stereotipurile de gen, însă le adoră când îi sunt utile. Bărbatul să nu fie dominant, dar să fie „bărbat adevărat”. Să fie sensibil, dar să nu fie slab. Să fie protector, dar să nu fie posesiv. Să fie prezent, dar să nu fie lipicios. Să fie generos, dar să nu creadă că banii contează. Adică să ofere tot, fără să conteze nimic. Un fel de Robin Hood emoțional, cu salariu bun și minte de psiholog. Feminista modernă îți va explica pe ton superior că nu are nevoie de nimeni. Apoi îți va da lista exactă cu ce trebuie să aibă cineva ca să fie demn, dar să nu fie necesar. Ea este independentă, doar că independența ei vine cu condiții: să fie tratată ca o regină, dar fără obligații regale. Să fie iubită necondiționat, dar să poată pleca oricând pe motiv de „vibrație joasă”. Al treilea paradox: e anti-capitalism, dar dependență de branduri. Critică societatea de consum, dar își construiește identitatea pe shopping, self-care și lucruri „care o vindecă”. Îți spune că sistemul e toxic, apoi îți vinde un curs despre cum să te eliberezi de sistem. Revolta, în 2026, se face pe abonament. Al patrulea paradox: luptă pentru femei, dar numai pentru femeile care arată bine în poză. Teoretic, orice corp e frumos. Practic, doar cel care se

încadrează în estetica potrivită, din unghiul potrivit. Se predică acceptare, dar se practică perfecțiune. Se urlă „fără standarde imposibile”, apoi se editează realitatea până când devine imposibil să mai existe. Autenticitatea e importantă, dar cu filtre, lumină și trei ore de ajustări. Al cincilea paradox: îți spune să nu mai judeci femeile. În aceeași frază, te învață cum să le judeci pe celelalte. Dacă nu ești de acord, ești toxic. Dacă pui o întrebare, ești nesigur. Dacă ai o opinie, ești un „red flag”. Feminismul nou a făcut un lucru extraordinar: a transformat complexitatea relațiilor umane într-un vocabular de etichete scurte. E mai simplu. Nu mai ai nevoie de argumente, ai nevoie de cuvinte magice. Și, peste toate, apare marele paradox final: feminismul ca eliberare a devenit, pentru multe, o formă de presiune. Femeia trebuie să fie puternică, dar perfectă. Ambițioasă, dar femi-

8 hobby-uri, să aibă vindecare, să aibă boundaries și să arate de parcă n-a muncit niciodată pentru nimic din toate astea. Iar partea cea mai comică e că, în tot acest decor „de valori”, realitatea personală ajunge uneori să fie... un schimb de ture. Seara ieși la un date cu una, dimineața la micul dejun te trezești lângă alta. Pentru că în lumea nouă nu mai construiești o relație, construiești un portofoliu emoțional. Diversificat. Fluid. „Conștient.” Cu pauze pentru terapie și postări despre boundaries. Pe vremuri, patriarhatul dicta ce are voie o femeie să fie. Astăzi, o parte din feminism dictează ce trebuie o femeie să fie ca să conteze. Diferența e că acum presiunea vine ambalată în sloganuri frumoase și poze curate. A murit feminismul? Nu. Trăiește. Dar a suferit o transformare: din luptă colectivă în spectacol individual. Din idee în identitate. Din principiu în pretext. Trăiască emanciparea digitală: singura revoluție în care lanțurile nu se rup, ci se încarcă la priză. Iar libertatea nu se câștigă. Se postează. Vă salut și...mai puțin spectacol, mai mult caracter.
Al vostru, Caius Morgenstern

**„Fără memorie nu există
justiție, iar fără justiție
nu există libertate.”**

Monica Lovinescu

**„Cultura nu poate fi
neutră în fața crimei.”**

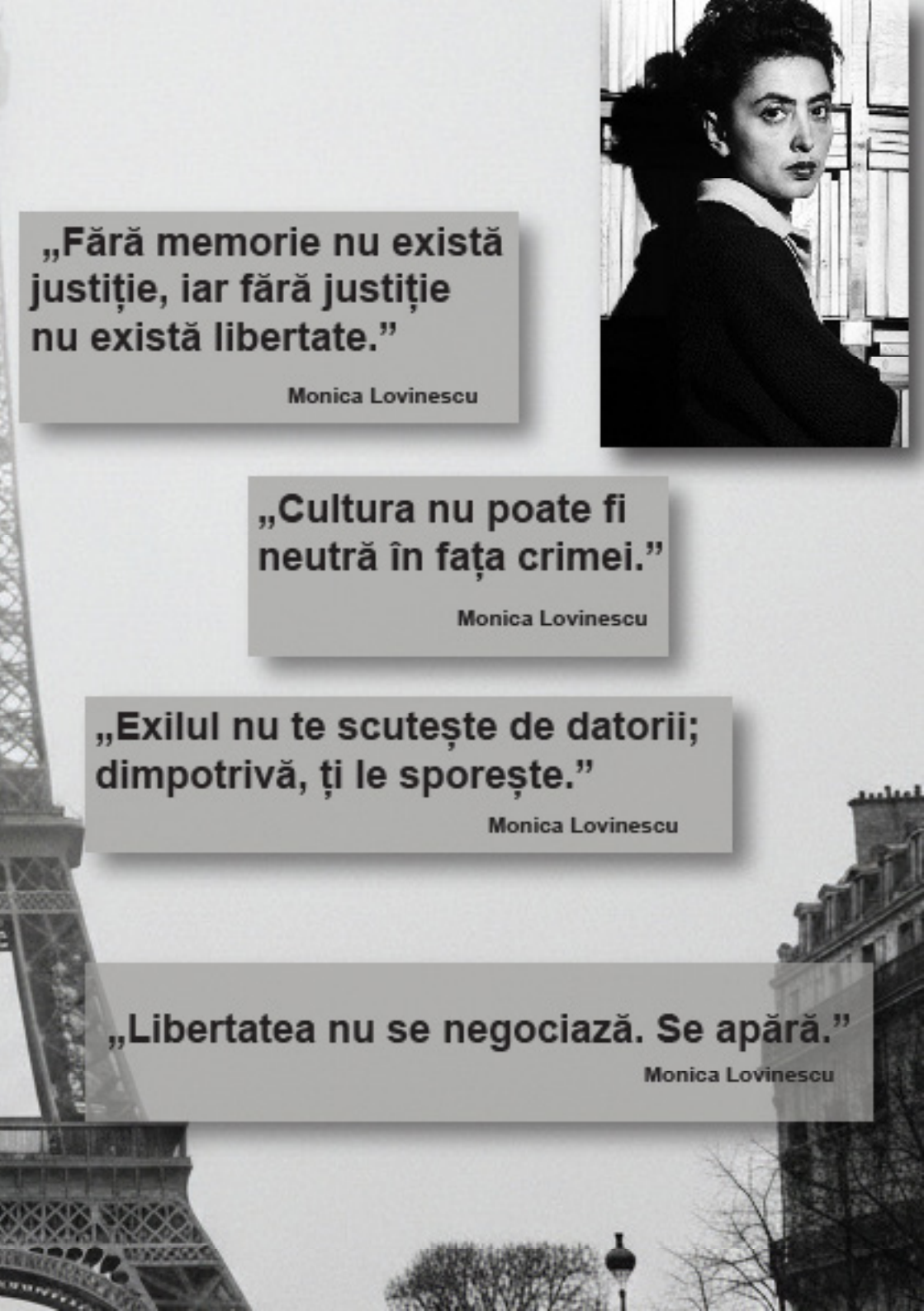
Monica Lovinescu

**„Exilul nu te scutește de datorii;
dimpotrivă, ți le sporește.”**

Monica Lovinescu

„Libertatea nu se negociază. Se apără.”

Monica Lovinescu

10 **Monica Lovinescu și lupta sa împotriva imposturii, un model pentru diaspora**

Integro Forum

Monica Lovinescu s-a născut la 19 noiembrie 1923, la București, într-o familie de elită intelectuală. Tatăl ei, Eugen Lovinescu, a fost unul dintre cei mai importanți critici literari români și fondatorul modernismului românesc, iar mediul în care a crescut a fost dominat de literatură, dezbateri intelectuale și spirit critic.

A urmat cursurile Facultății de Litere și Filosofie din București, unde s-a remarcat rapid prin inteligență, rigoare și independență de gândire. După moartea tatălui său, în 1943, Monica Lovinescu a rămas fidelă valorilor acestuia: spirit critic, respingerea ideologiilor totalitare și apărarea autonomiei culturii.

În 1947, a obținut o bursă de studii în Franța. A plecat la Paris într-un moment de profundă instabilitate politică în România, chiar înainte de instaurarea definitivă a regimului comunist. După abolirea monarhiei și începutul represiunii generalizate, a luat decizia de a nu se mai întoarce în țară.

Această alegere a avut consecințe dramatice. Mama sa, Ecaterina Bălăcioiu-Lovinescu, a fost arestată de regimul comunist pentru refuzul de a-și convinge fiica să revină în România și a murit în închisoare, în 1958. Monica Lovinescu a purtat această traumă toată viața, fără ca ea să-i slăbească însă poziția morală.

Stabilită așadar definitiv la Paris, Monica Lovinescu a trăit inițial în condiții materiale dificile. A colaborat cu publicații franceze și românești din exil, a tradus, a scris eseuri și cronici literare, construindu-și treptat un loc în spațiul intelectual occidental.

În anii 1950, l-a cunoscut pe Virgil Ierunca, eseist și critic literar, care i-a devenit soț și partener intelectual. Împreună, au format unul dintre cele mai importante cupluri ale exilului românesc, uniți printr-un angajament moral total împotriva totalitarismului.

Monica Lovinescu a devenit cunoscută mai ales prin activitatea sa la Radio Europa Liberă, unde, timp de decenii, a realizat emisiuni de critică literară, comentariu cultural și analiză politică. Într-o perioadă în care libertatea de exprimare era suprimată în România, vocea ei a reprezentat o punte vitală între cultura română autentică și valorile europene ale

Integro Forum

11 libertății, adevărului și demnității.

Integro Forum

Începând cu anii '60, Monica Lovinescu a devenit una dintre vocile emblematice ale Radio Europa Liberă, realizând emisiuni precum Teze și antiteze la Paris și Actualitatea culturală românească.

Pentru milioane de români, emisiunile sale reprezentau:

- acces la literatura interzisă
- susținere pentru scriitori persecutați
- demascarea propagandei și imposturii culturale
- o legătură vie cu valorile europene

Prin emisiunile sale, Lovinescu a sprijinit scriitori persecutați, a demascat impostura ideologică și a refuzat constant orice compromis cu regimul comunist. Curajul său a avut un preț: a fost ținta unor campanii de intimidare permanente. Cu toate acestea, Monica Lovinescu nu a renunțat niciodată la misiunea sa morală.

Regimul comunist a considerat-o un „dușman de stat”. A fost urmărită, amenințată, iar în 1977 a fost agresată fizic la Paris de agenți ai Securității. A supraviețuit, dar atacul a confirmat impactul enorm al activității sale.

După căderea comunismului, Monica Lovinescu a revenit în România, dar a refuzat orice formă de gloriificare sau compromis.

Monica Lovinescu a rămas și în perioada postcomunistă o voce critică lucidă, avertizând asupra pericolului uitării, al relativizării crimelor comunismului și al compromisurilor morale în tranziția postcomunistă. Scrierile sale – jurnale, eseuri, volume de critică – sunt astăzi documente fundamentale pentru înțelegerea exilului românesc și a rezistenței prin cultură.

Pentru diaspora românească, Monica Lovinescu rămâne un model de verticalitate, responsabilitate intelectuală și fidelitate față de adevăr, demonstrând că identitatea nu se pierde în exil, ci poate deveni mai puternică atunci când este apărată cu onestitate și curaj.

Monica Lovinescu a murit la 20 aprilie 2008, la Paris. Conform dorinței sale, o parte din arhiva sa a fost donată României. Astăzi, numele ei este asociat cu:

- verticalitatea morală
- refuzul compromisului

Integro Forum

- ideea că libertatea nu este negociabilă

Pentru românii din afara granițelor, Monica Lovinescu întruchipează ideea că exilul nu înseamnă abandon, ci responsabilitate. Ea a demonstrat că poți construi punți între țara de origine și lumea liberă, fără să-ți pierzi identitatea și fără să trădezi adevărul.

Lucrări scrise de Monica Lovinescu

- „Jurnal. 1981–1984”
- „Jurnal. 1985–1988”
- „Jurnal. 1989–1992”
- „Unde scurte” (mai multe volume)- cuprind selecții din emisiunile de la Radio Europa Liberă
- „La apa Vavilonului” - Eseuri despre exil, identitate, limbaj și degradarea morală produsă de totalitarism.
- „Est-etica”, Volum despre relația dintre estetică și etică; cultura ca responsabilitate morală.
- „Cuvântul din cuvinte”, Reflecții asupra literaturii române și rolului scriitorului în societate.
- „Diagonale”, Texte de analiză culturală și morală, scrise din perspectiva exilului.
- „Etica neuitării”, o sinteză a gândirii sale despre memorie și responsabilitate.

Poeți, Prozatori

Câștigătorii Premiului I ai Festivalului-concurs literar pentru copiii și tinerii români de pretutindeni „LITERE Românești”, ediția a III-a, 2025, organizat de Asociația Germano-Română LITERA e.V. din Bruchsal

1. „Cum am învățat să-mi leg șireturile”

Când nu e nici ger, nici ploaie
Vine Moșul Nicolae,
E-n Ajun de sărbătoare
Și-ncepe prima ninsoare.

Toți copiii îl așteaptă
Cu lapte și ciocolată,
Cuminței și pregătiți,
Cu obrazii rumeniți.

Ghetele le-am pregătit
Curățat și lustruit,
Cu șireturi înnodate,
Și fundițe colorate.

Cu mama le-am înnodat
Și pe Moș l-am așteptat,
Dar nu eram mulțumit,

14 De șiretul pregătit.

Integro Forum

Încercări nenumărate
Și cu noduri variate,
Însă tot n-am reușit,
Până Moșul n-a venit!

Atunci, el mi-a explicat
Cum ar trebui să fac
Ca să-mi iasă înnodat
Și foarte bine legat!

Cu răbdare și dichis,
Am făcut un nod precis,
Și de-atunci, cu îndemânare,
Fac noduri fără eroare!

La anul când va veni,
Moșul sigur va zâmbi
Văzând nodurile toate,
Cu modele variate,
De mâinile mele legate.

(Biro Petra Maria, cls. a 5 a, Colegiul Național Decebal, Deva/ Hunedoara, România)

2. „Într-o bună dimineță, la fără un sfert”

Ploile mărunte spala praful pe străzi
E liniște totală printre ogrăzi.
Mă pierd printre gânduri, totul-i inert
Într-o bună dimineță, la fără un sfert

Adie un vânt răcoros, călător,
Cafeaua miroase a timp înșelător
În gând e haos, în suflet e deșert.
Într-o bună dimineță, la fără un sfert

15 Dorul șoptește prin taina cea goală,
Se-aud pași grăbiți în drumul spre școală.
Un ecou rătăcit se stinge încet.
Într-o bună dimineată, la fără un sfert

Integro Forum

Frunzele se plimbă, pe umedul trotuar

Tăcerea cuprinde al școlii culoar

Prinsă-n gânduri m-opresc și tac, tac și iert

Într-o bună dimineată, la fără un sfert.

(Cebotari Olesea, cls. a 7 a, Liceul Teoretic Ion Creangă sat Rădoaia, Raionul Șngerei, Rep.Moldova)

3. „Cum ar fi dacă școala ar fi într-un copac uriaș?”

Priviri tăioase, tristeți adânci, elevii se-ntreabă, stând în bănci:

Cum ar fi ca lumea mea, cea ostilă, dură și rea, să se schimbe?

Să nu mai fie despre „a câștiga”, ci să rodească din rădacina lui „a spera”?

Cum ar fi ca școala să fie într-un copac uriaș, plantat în inima visului-oraș?

Cum ar fi ca, în Premiul textelor superficiale, la școală să învățăm lecții morale?

Despre cum cerul nu este întotdeauna senin, dar altruismul, cunoașterea și empatia îl previn

Din a acoperi cu lacrimi orașul inocenței, din a înăbuși seva copacului existenței

Ale cărui frunze cad, rând pe rând, lăsând în urma lor un dor plăpând.

Cum ar fi ca ramurile, sfoase și fragile, să devină baza unor gânduri juvenile?

Cum ar fi ca lecțiile să nu mai fie scrise în caiet, iar profesorul să inspire, nu să predea

Concret, să spuna: „Dragi elevi, astăzi zburăm împreună, nu ne întrecem, dar urcăm spre lumină.

Fiecare cu ramura lui de învățare, cu pași diferiți, dar aceeași chemare.”

16 Ar putea părea o naiva fantezie a unui elev pasionat de poezie
 Dar, paradoxal, copacul crește, odată cu fiecare vis. Se mai oprește?

Integro Forum

Copilăria și inocența înving deopotrivă pragmatismul adult și indifereța

Pilonii oricărui ideal, fie el utopic, feeric, ori ireal,

Preschimbă școala într-o joacă firească

Dau sens ludicului, reușind să înmulțească

Nu numere pare, nici negative

Ci suflete cu sens, valori imperative.

Haideți să ne întrebăm: de ce nu schimbăm, de ce nu alungăm
 Cele ce distrug coroana unicului copac, unde viața, copilăria și onestitatea nu fac

Decât să sprijine pe-aceia care aspiră să plece, să zboare spre nori?

Tot ei mai apoi o să se întoarcă să inspire, să trăiască, să știe

Cine sunt, ce își doresc: să zboare spre nori ori să insuflă valori?

În inima orașului inocenței,

printre frunzele acestui copac

dorul

visele

speranțele

se scutură

și

cad.

(Petrecu Sonia Maria, cls. 9, Liceul biligv „Olga Gudyun”, Tunari, Jud. Ilfov, România)

*

Litera e.V. Bruchsal este prima asociație non profit înființată de comunitatea româno-germană din localitatea Bruchsal în anul 2015 cu scopul de a promova relațiile culturale și sociale romano-germane și de a contribui la crearea unui climat de înțelegere și respect reciproc, de bună conviețuire în Germania și Europa. Activitatea asociației se adresează migranților români care doresc să se integreze cât mai eficient în societatea germană. Pentru detalii priviind asociația vă rugăm să vizitați <https://literabruchsal.com/despre-noi/>.

17 Pagina de artă

Integro Forum

Domnul Michael Lassell este unul dintre cei mai cunoscuți pictori reprezentanți ai curentului suprealist, unii numindu-l chiar un adevărat Dali al Germaniei. Născut în localitatea Logig, județul Târgu Mures, dl.

Lassel a studiat arta plastică

la București, loc în care l-a cunoscut pe celebrul artist Corneliu Baba. Ulterior, după terminarea studiilor a fost profesor de desen și arte plastice, dar și de istoria artei în Sighișoara. Un discipol în tinerețe al lui Corneliu Baba, Michael Lassell și-a dezvoltat propriul său stil însă departe de granițele țării în care s-a născut, emigrând în 1986 în Germania, undeva în apropiere de orașul Nürnberg, unde locuiește și astăzi alături de familia sa. Domnul Michael Lassell a avut nenumărate expoziții, dintre care amintim orașe din Germania (Nürnberg, Erlangen, Würzburg, München, Regensburg, Berlin), România (București), America (Miami, New York), Japonia (Tokio), Singapore, Franța (Paris) sau Anglia (Londra), unde a expus chiar la British Museum numeroase din picturile sale, aceasta fiind una dintre multele momente de recunoaștere a valorii sale în lumea artei. Michael Lassell este unul dintre cei mai importanți maeștri contemporani ai tehnicii trompe l'oeil (o tehnică artistică ce îi dă privitorului impresia de tridimensionalitate), o tehnică prin care pictorul își definește gândurile, concepțiile despre viață și despre lume, locul său unde sufletul capătă culoare și visurile aripi. Pe data de 24 ianuarie 2026 domnul Michael Lassell a avut bunăvoința

Integro Forum

17

de a ne oferi un interviu chiar în atelierul său de pictură, acolo unde am fost aproape de lucrările sale, de pensulele, culorile și materialele, pe care dânsul încă le folosește, creând noi surprinze pentru sufletul și ochii noștri, ai admiratorilor săi. [Alina Dobre] Bună ziua domnule Michael Lassel. Vă mulțumim pentru amabilitatea de a ne primi în atelierul dvs pentru acest interviu. Pentru început, ne puteți spune câteva amănunte despre viața dvs din România, despre copilărie, despre studii?

[Michael Lassel] Eu m-am născut în 1948 în localitatea Logig în România, am făcut Școala Germană din Reghin. După Școala Germană din Reghin am studiat la Liceul de Artă unde am făcut și primii pași în meseria de pictor.

[AD] La Târgu Mureș?

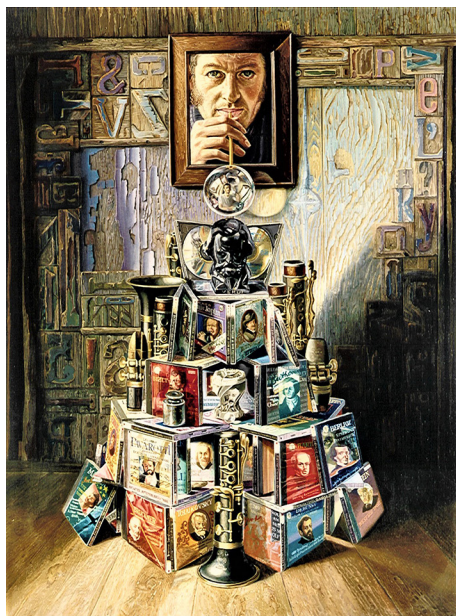
[ML] Da, dar la secția română a Liceului de Artă, de altfel a fost prima secție în acele vremuri din Târgu Mureș. Am fost prima promoție în limba română. Până atunci era numai promoția maghiară și era un liceu foarte vechi, unul din liceele de bază, cu o structură excepțională și dascăli fenomenali, de mare cultură. Și am avut mare noroc că dascălii ăștia nu știau bine românește, dar știau maghiară și erau plini de umanitate, de o dragoste de a preda lumii, adică generațiilor următoare, tot ce e mai valoros și mai bun. Și în acest cuib am crescut și eu câțiva ani.

[AD] Dar dumneavoastră vorbeați în familie și limba română nu?

[ML] Nu.

[AD] Nu? [râde]

[ML] Am dat examene de admitere la liceu, în limba germană. Credeți-mă, era un domn, un domn profesor pe acea vreme, Trosner, care își terminase studiile la Viena și acest profesor i-a tradus comisiei cam

ceea ce am vrut să spun eu.

[AD] Deci a fost un traducător. [râde]

[ML] Dar, dar cu o stilistică cu mult mai ridicată față de ceea ce știam eu pe vremea aceea. Din cauza asta am intrat foarte ușor.

[AD] Deci v-a ajutat un pic. [râde]

[ML] Pentru că a tradus foarte frumos.

[AD] Elocvent.

[ML] Da, de o elocvență excepțională. Așa am intrat eu la Liceul de Arte din Târgu Mureș.

[AD] Și ulterior ați plecat la București, nu?

[ML] Da, am plecat la București. La Cluj am încercat, n-am intrat, dar am încercat.

[AD] Ce an era atunci?

[ML] 1967. Și atunci am încercat (la Institutul de Arte) la București. Și am intrat la clasa domnului Sălișteanu.

[AD] Și ați fost mulțumit de ce ați primit acolo ca învățătură?

[ML] Am fost un caracter destul de special, de fapt, ăsta e adevărul. Eu căutasem absolutul totdeauna. Și la Institut era și domnul Corneliu Baba, dar avea altă clasă. Vara m-am străduit să intru în atelierul lui, să învăț ceva din ceea ce face el, care era de fapt așa-numitul secret al existenței lui în arta plastică mondială.

[AD] Și ați reușit?

[ML] Cumva am reușit, pentru că am avut și două atuuri. Una, cunoșteam germană. Tatăl său era tot de origine șvabă din Caransebeș și studiasse la Viena Arta Plastică, George Baba. Și el fiind fiu de olteancă din Craiova. Ca atare...

[AD] V-ați găsit niște puncte comune.

[ML] Da. Plus că era un violonist desăvârșit și eu cântam la vioară.

[AD] Dumneavoastră cântați la vioară?

[ML] Da, bineînțeles că nu la nivelul lui Corneliu Baba, dar așa am intrat ușor în așa numitul cercul lui. Și mi-a permis să stau în atelier.

[AD] Și ați învățat de acolo.

[ML] Nu numai că am învățat, dar i-am făcut curat tot timpul, i-am făcut ordine (în materiale). Și eram chiar enervant de ordonat, numai pentru ca să mă lase să mă uit la el. Asta a fost una. Ulterior, au fost vremuri foarte frumoase în București. Pe vremea aia Bucureștiul înflorise, era un oraș, pentru mine cel puțin și pentru generația mea, era un oraș foarte frumos.

[AD] Arhitectura orașului?

[ML] Nu numai asta. Adică era un ritm al arhitecturii pe care, de fapt, nu-l găsești nicăieri în alte

orașe. Asta e! Este făcut din mai multe epoci. Și cum s-au întâlnit epocile de construcții. Regele a vrut una, boierul român voia altceva. Și așa de frumos s-au combinat aceste stiluri, încât adevărul este că eu m-am simțit ca în sânul lui Adam în București. Era colosal.

[AD] Și mai târziu ați fost și dascăl. Ați predat pictura?

[ML] Am predat pictura, desenul, istoria artelor. La un liceu din Sighișoara.

[AD] Liceul era de specialitate?

[ML] Da, da. Și a fost excepțional! Adică a fost un loc foarte frumos. Între timp, începusem de fapt într-un sat, pentru că terminasem și trebuia să fac și armata. Și a fost o jumătate de an și am fost trimis la Chimitelnic, de la Chimitelnic la Luduș și de acolo am ajuns la Sighișoara pentru că aveau nevoie de un profesor care știa nemțește. Eu știam foarte bine nemțește.

[AD] Deci ați predat în germană istoria artelor.

[ML] Da în germană.

[AD] Da, dar în București ați studiat în românește, nu?

[ML] Da, în românește. Era o facultate foarte, foarte grea: anatomie, trebuia să știi excepțional istoria artelor, perspectivă, economie politică. Vă dați seama! Facultățile de arte de astăzi... e greu să ajungi până acolo

și înapoi. Atunci erau numai cinci-șase locuri pe an, pe secție.

[AD] Doar cinci-șase locuri? Extraordinar!

[ML] Grafică era separat, pictura era separat.

Șase locuri și plus că una sau două erau rezervate pentru străini. Japonezi, nemți— era o facultate extraordinar de bună. Era teribil de bună.

[AD] Deci era mai bună decât la Cluj?

[ML] Stați puțin! Clujul avea o influență austro-ungară în așa-numita didactică transilvană.

Însă Bucureștiul era după sistemul pictorului Jean-Paul Prud'hon, care se predase la Paris și

era cel mai complex sistem. După Académie Julian, cred că Facultatea din România a fost a doua ca rigurozitate. Și a durat cât timp a fost comunismul în țară. După aceea și-a schimbat numele în Facultatea de Arte Vizuale, nici nu mai știu.

[AD] Și dumneavoastră ați emigrat, ați plecat din România în 1986.

[ML] Da, pentru că în momentul în care noi am trăit momentele din țară, se simțea că societatea era foarte obosită. Foarte mulți dintre oameni erau deprimați și nici măcar marii membri de partid nu mai aveau chef de a construi noul socialism sau noul comunism. Erau deprimați și ei.

[AD] Era o societate consumată.

[ML] Da, era obosită, era foarte obosită.

[AD] Ca artist ce ați dorit să obțineți de la Germania?

[ML] Aici eu am încercat să mă cunosc pe mine însumi: cine sunt, cum sunt, ce valoare am într-un context internațional. Asta a fost pentru mine marea întrebare.

[AD] Dar dumneavoastră ați început să pictați din România?

[ML] Da am pictat, asta mi-a fost meseria și mi-am iubit meseria enorm de mult. Însă aveam informații destul de slăbuțe din Vest despre ce ar fi însemnat moda în arta plastică. Noi aveam capetele noastre care erau în vogă în România socialistă: Corneliu Baba, Ciucurencu (care făcea o artă cam ca Odilon Redon din Franța), apoi discipolii lor: Balașa (Sabin Bălașa), Câlția (Ștefan Câlția) sau Ilfoveanu (Sorin Ilfoveanu), iar în Cluj, marele Maniu (Nicolae Maniu).

22 [AD] Ce vârstă aveți când ați ajuns în Germania?

Integro Forum

[ML] La 36 de ani am pornit spre Germania. La vârsta de 33 de ani mi-am depus actele. Actele astea au fost tot timpul plimbate de la stânga spre dreapta, împinse înapoi. A fost o neliniște în noi, nu aveam perspectivă în țară. În acest timp (în timpul celor trei ani cât am așteptat) trebuia să lucrez în afara școlii, nu mai aveam voie să predau pentru că depusesem actele de emigrare. Vindeam grafică, mă susțineam prin meserie. Venind aici am avut noroc că știam germană și franceză. Și ca turist, m-a ajutat enorm când am ieșit în Franța, mi-au trebuit doar două-trei săptămâni să mă încadrez. Una e când traduci și alta e când gândești în franceză.

[AD] Și v-ați stabilit deci de la început în Germania în zona Mittelfranken?

[ML] Da, am avut impresia că dacă a făcut-o Dürer... lucrul cel mai important a fost că am reușit să plec cu tot ce mi-a plăcut din țară: nevastă-mea și fiul meu. Am venit împreună. Marele dor au fost doar amintirile, dar subiectul amintirilor era cu mine în familie. Nu a fost greu de suportat, dar e greu să te incluzi într-o societate nouă. În țară am fost de origine germană, marginalizat, iar aici am fost de origine română. Am mers în Franța și am vrut să le demonstrez că francezii mă acceptă pentru că au fost antecedente: Grigorescu, Andreescu, Brâncuși, Enescu. Francezii mi-ar fi făcut o cărare lină spre lumea culturală franceză.

[AD] Și de ce totuși ați rămas în Germania?

[ML] Pentru că aici lucrezi în liniște. În Franța simți mereu concurența în spate: americani, japonezi, brazilieni.

[AD] De ce credeți că societatea germană acceptă atât de greu integrarea?

[ML] Neamțul are impresia că oricine apare nou e un cuc care vrea să-l scoată de pe șine. Discriminarea e de fapt frica de existență. Neamțul se definește numai prin muncă. E un fel de democrație tâmpă: fiecare pas să fie mic, ușor și perfect, să nu fie tulburat din nicio parte. Unul din Franconia nu-l suportă pe cel din Prusia sau Hessen. Fiecare e într-o stare de alertă. Sunt legați de loc, „ortsgebunden”. Doar cei pe care ei îi cunosc de la grădiniță sunt buni.

[AD] Vorbiți-ne despre tehnica trompe l'œil din pictura dumneavoastră.

[ML] Această tehnică este o sinucidere [râde]. Trebuie să te iei în cârcă

23 *Integro Forum* cu facerea lucrurilor în esența lor. Ești în concurs cu Dumnezeu. Ești atât de implicat încât uiți că nu rezști mai mult decât un om. Mie mi s-a întâmplat, am avut un infarct la un ochi. Prin artă te apropii de Dumnezeu pentru că te pictezi pe tine însuși: gândurile, temperamentul, existența ta. E o nuditate a sufletului. Eminescu citit de mine e altfel decât Eminescu citit de dumneavoastră, deși cuvintele sunt aceleași. Așa e și la pictori.

[AD] Cum vedeți inteligența artificială în artă?

[ML] Artificială. Numele spune totul. E o adunătură de date. Sunt sceptic, cred că omul își va pierde controlul asupra ei și ea își va crea lumea ei. Dacă va reuși să fie extrem de creativă, poate va face și artă, o secție de artă „în amintirea lui Michelangelo”.

[AD] Ce părere aveți despre Albrecht Dürer?

[ML] A fost un geniu, dar cu greșeli umane. A fost ușuratic ca om, iubit de patricienii din Nürnberg (precum Pirckheimer). Pe vremea aceea, Nürnberg era centrul lumii, ca Florența. Și el a ajuns în Florența mergând pe jos. A făcut o artă excepțională. Este interesant că rădăcinile lui vin din Transilvania, din Aita (Aytos, acum pe teritoriul Ungariei, pe vremuri în Regatul Ungariei).

[AD] Domnule Lassel, aveți un sfat pentru tinerii artiști?

[ML] Nu le pot da un sfat. Fiecare artist tânăr trebuie să simtă singur ce vrea. Nu există sfaturi care să ajute arta să se dezvolte. Societatea de azi e deschisă, dar fiecare drum costă enorm. Trebuie să fii foarte bun și să faci față unei lupte intelectuale.

[AD] Găsiți Germania schimbată față de 1986?

[ML] Enorm. Germania în care am venit eu era un stat în facere și perfecționare. Acum este un stat în decădere. Economia (Mercedes, BMW, Leverkusen) e singura lor stea rămasă, dar nu se mai pot concentra pe lucrurile care fac viața frumoasă. Nu-și găsesc un ideal de conviețuire, de aceea fug toți vara spre Mallorca.

[AD] Domnule Michael Lassel, doriți să le transmiteți un mesaj românilor din comunitatea noastră?

[ML] Pentru românii de pretutindeni, le doresc sănătate, mult noroc și o regăsire a neamului pe orice meridian!

[AD] Vă mulțumim foarte mult pentru interviu!

<https://www.youtube.com/watch?v=a76BDJoS43Y>

Ce soluții avem la ce ne îngrijorează

Omenirea se scufundă, căutăm salvatori!

Declarația președintelui Donald Trump despre dreptul internațional, acțiunile sale în consecință, de la amenințările la adresa Groenlandei până la formarea unei organizații internaționale a păcii la el în sufragerie, discursurile liderilor lumii la Davos, criza din justiție în România, creșterea procentelor partidului AfD înaintea alegerilor locale din Bavaria din martie 2026...dar să continuăm cu povestea din spatele lui J. Epstein, despre care aflăm că nu este doar despre trafic de persoane și infracțiuni sexuale, ci despre felul în care funcționează dreptul internațional de cel puțin 30 de ani încoace: pe bază de șantaj... și dacă mai adăugăm și pericolul inteligenței artificiale și al supravegherii la nivel extins, una din afacerile firmei Palantir, graal-ul lui Peter Thiel, care se extinde și în Europa, iată, avem imaginea completă a haosului mondial care ne îngrijorează.

Pe de altă parte, afirmațiile iresponsabile ale președintelui unuia dintre cele mai influente state ale lumii nu rămân fără consecințe: piețele financiare devin tot mai fragile și mai instabile, economia mondială, extrem de interconectată, în toate aspectele ei, de la importuri și exporturi până la servicii, se clatină, numărul șomerilor crește, în parte datorită fali-

25 mentului firmelor dar și a redefinirii muncii în era inteligenței artificiale. Iar rezultatul nu întârzie să apară: ridicarea tot mai sus, în preferințele alegătorilor, a unor soluții electorale aparent salvatoare, extremiste, în realitate distrugătoare pentru unitatea din societate. Și asta va duce mai departe la izolare, la hiatus social, la discriminare, la accentuarea conflictelor dintre oameni. În exemplul Americii se vede clar care este consecința alegerii bazate pe furie și nu pe dialog. În plus, efectele declarațiilor și mai ales ale acțiunilor liderilor iresponsabili, cu agende ascunse, se propagă mai departe, ca un joc de domino, de la organizații mondiale care riscă să devină falimentare, până la reînarmarea statelor și creșterea riscului unui conflict mondial, care, odată ce va fi aprins, se va stinge foarte greu. Organizația Națiunilor Unite, care ar fi trebuit să ne salveze din conflicte mondiale și să găsească soluții pentru a reveni la echilibru, a devenit doar o consumatoare de bani și, în afară de niște studii climatice, pe care oricum nu le mai ia nimeni în seamă, nu mai face nimic. Este complet paralizată.

Întărirea urgentă a fragilului drept internațional, care reglementează relațiile dintre statele lumii, este tot atât de importantă pentru ordinea mondială cât este de importantă justiția curată pentru fiecare democrație.

Dar până una alta realitatea este că nu mai trăim în democrație și capitalism, într-o lume liberă, așa cum credeam, ci ne aflăm acum blocați într-o zonă crepusculară din care deocamdată nu prea avem vreo ieșire. Stăm și așteptăm în acest sclavagism, care are, la o axă instinctele bogăților ce trebuie satisfăcute și la cealaltă suferințele oamenilor obișnuiți. În acest "aproape" întuneric, în această liniște dinaintea furtunii ar trebui să ne "ascuțim" și noi uneltele, să ne pregătim să luptăm pentru drepturile noastre, să nu ne lăsăm dominați de planurile acestor băieți vulgari și ignoranți, care vor să ne țină în zona crepusculară.

Mai dramatic este, că în povestea cu salvatorul avem două mari probleme: lipsa de încredere și absența adevăraților lideri mondiali de care avem nevoie. Eu nu îi văd nicăieri. Voi?

AD

CUTIA Pandorei

La Rubrica ”Cutia Pandorei” ne propunem să explicăm un concept social, politic sau economic. Pentru numărul din februarie 2026 am ales să vorbim despre:

Socialism:

Socialismul este o ideologie economică și politică ce cuprinde diverse sisteme economice și sociale, caracterizate prin proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, în opoziție cu proprietatea privată. Proprietatea socială poate lua diferite forme, inclusiv proprietate publică, comunitară, colectivă, cooperatistă sau a angajaților. Ca una dintre principalele ideologii din spectrul politic, socialismul este ideologia de stânga dominantă în majoritatea țărilor lumii, adesea în combinație cu democrația, formând gruparea politică de stânga denumită social-democrația.

Tipurile de socialism pur însă variază în funcție de rolul piețelor și al planificării în alocarea resurselor, precum și de structura managementu

27 lui în cadrul organizațiilor.

Integro Forum

”Socialismul desemnează ideologii care promovează depășirea capitalismului și eliberarea clasei muncitoare din sărăcie și opresiune (așa-numita problemă socială), în favoarea unei ordini sociale orientate spre egalitate, solidaritate și emancipare”, spune Günther Riegler.

”Chiar dacă a beneficiat de aportul constant al oamenilor inteligenți (cei mai mulți fără a crede cu adevărat în utopia socialistă ci interesați de beneficiile socialismului pentru propriile buzunare), socialismul este o „imensă eroare intelectuală”. Argumentele economice aduse în sprijinul acestei idei sunt următoarele: (1) imposibilitatea de a cunoaște „totul” care funcționează și pentru stat și reprezentanții săi; (2) caracterul coercitiv al statului care alterează libertatea de acțiune a oamenilor și a antreprenorilor, modul de transmitere a informațiilor existente și de descoperire a noilor informații; (3) corupția pe care o implică „politicile publice” ale statului; (4) dezordinea socială pe care o provoacă intervenția statului în piața liberă.” , este de părere Cristian Păun.

În perioade ale crizelor politice, economice și sociale socialismul este readus mereu la suprafață ca o soluție de compromis, în parte și din cauza structurilor capitaliste rezistente la dialog social.

Forme ale socialismului:

- Socialismul Marxist (Comunism): Susține abolirea proprietății private prin revoluție și instaurarea dictaturii proletariatului, având ca scop final o societate fără clase.
- Social-Democrația: Promovează tranziția treptată către socialism prin mijloace democratice și parlamentare, susținând o economie mixtă, statul bunăstării și egalitatea de șanse.
- Socialismul Democratic: Se distinge de social-democrație prin dorința de a depăși capitalismul, nu doar de a-l reglementa, punând accent pe democrația directă și controlul muncitoresc.
- Anarhismul: Caută abolirea imediată a statului și a oricărei forme de autoritate ierarhică, promovând organizarea bazată pe asocieri libere și autogestiune.

- Socialismul Utopic/Libertar: Forme timpurii sau ideatice care propuneau comunități model bazate pe cooperare, fără a oferi însă o strategie politică clară pentru implementare.
- Socialismul de Stat: Implică controlul direct al statului asupra principalelor mijloace de producție și planificarea economică centralizată
- Socialismul chinez: economia de piață socialistă: Permite existența proprietății private și a mecanismelor de piață, dar sub conducerea și controlul ferm al Partidului Comunist Chinez.

Singura problema majoră a socialismului constă în faptul că acest sistem scoate competiția din calcul și o înlocuiește cu inacțiunea individului copleșit de protecția statului, distrugând productivitatea reală, creativitatea și libera inițiativă. Astfel, productivitatea muncii se transformă în cantitate, în implozia sau inflația de produse (vezi China). Din aceasta rezultă și alte probleme: oamenii nu mai sunt respectați pentru ceea ce fac, este eliminată meritocrația, esteticul, etica și morală. Lumea devine monocromatică din toate punctele de vedere. În acest sistem înfloresc corupția ca supapă a supraviețuirii. Deși aparent socialismul nu are clase sociale distincte, el crează o elită care poate impune ușor o dictatură și favorizează flagelul corupției. Pentru că socialismul scoate din calcul, în practică, respectul față de demnitatea și valoarea fiecărui om, el nu poate fi un sistem valabil, coerent, onest pentru o societate.

Alăturat altor valori, combinat cu alte sisteme, are șanse mai mari de supraviețuire, dar este mereu nevoie de ținerea sub control a corupției, corupție pe care elitele socialiste o determină și o perpetuează dincolo de ariile de răspândire ale acestui sistem.

Actualitatea Locală

Alegeri în Bavaria-8 Martie 2026

Bavaria este organiza-tă în 2.056 de co-mune, precum și 71 de districte (land-kreise). Ministerul de Stat al Internelor,

pentru Sport și Integrare al Bavariei este cel care coordonează alegerile locale.

Ce atribuții au ”comunele”?

Atribuțiile ”comunelor” vizează direct viața cetățenilor. Ele se ocupă de dezvoltarea localității, aprovizionarea cu apă potabilă, electricitate și gaz, întreținerea străzilor, drumurilor și piețelor, precum și de sistemul de canalizare și de activitatea serviciului de pompieri.

În cadrul serviciilor voluntare, autoritățile locale asigură piscine, săli de sport și alte facilități de agrement, precum și conectarea asociațiilor și a altor grupuri implicate în viața socială.

Ce atribuții au districtele (Landkreise)?

Districtele se ocupă de sarcini pe care comunele nu le-ar putea îndeplini singure, precum construcția de școli, spitale și drumuri districtuale, gestionarea deșeurilor sau organizarea serviciilor de asistență pentru tineret și a serviciilor de urgență.

La alegerile pentru comune și districte (landkreise) din Bavaria sunt aleși aproximativ 39.500 de reprezentanți locali, pentru un mandat de șase ani.

În comune sunt aleși primarii (sau primarii generali, în orașele mari), precum și membrii consiliilor locale, iar în districte sunt aleși președinții de district (Landräte) și membrii consiliilor districtuale.

Cine are drept de vot?

Au drept de vot toți cetățenii germani, precum și cetățenii unui alt stat membru al Uniunii Europene, care:

- au împlinit vârsta de cel puțin 18 ani în ziua alegerilor (ultima dată de naștere: 8 martie 2008);

- 30** • locuiesc de cel puțin două luni (începând cu 8 ianuarie 2026) în comună sau în district (Landkreis);
- nu sunt privați de dreptul de vot printr-o hotărâre judecătorească. Se consideră că centrul relațiilor de viață se află acolo unde persoana este înregistrată cu domiciliul principal. Din anul 2019, pot participa la alegeri și persoanele pentru care a fost numit un tutore pentru toate aspectele vieții.

Înscrierea în lista electorală

Determinante pentru înscrierea în lista electorală sunt datele de domiciliu existente în registrele de evidență ale populației cu 42 de zile înainte de alegeri (data de referință: 25 ianuarie 2026).

Autoritățile locale verifică la această dată dacă persoanele înregistrate cu domiciliul principal îndeplinesc condițiile de vot, de exemplu dacă a fost respectată perioada minimă de două luni de rezidență necesară pentru dobândirea dreptului de vot.

a) Mutarea într-o altă comună din același district

Dacă o persoană cu drept de vot se mută după 25 ianuarie 2026 într-o altă comună din același district, își pierde doar dreptul de vot la alegerile comunale. Ea rămâne eligibilă pentru alegerile districtuale și rămâne înscrisă în lista electorală a comunei de plecare.

La cerere, până cel târziu la 15 februarie 2026, persoana poate fi înscrisă în lista electorală a noii comune doar pentru alegerile districtuale.

Dacă, înainte de mutare, comuna de plecare a emis deja certificatul de vot și documentele pentru vot prin corespondență, votul prin corespondență rămâne valabil și pentru alegerile comunale. Votul în secția de votare, pe baza certificatului de vot, este posibil doar pentru alegerile districtuale.

b) Mutarea într-o comună din afara districtului

Dacă o persoană cu drept de vot se mută după 25 ianuarie 2026 într-un alt district, aceasta își pierde dreptul de vot atât pentru alegerile comunale, cât și pentru cele districtuale, fiind radiată din lista electorală.

Dacă înainte de mutare au fost emise certificatul de vot și documentele pentru vot prin corespondență, votul prin corespondență rămâne valabil. Votarea în secția de votare, pe baza certificatului de vot, nu mai este

31 posibilă.

Integro Forum

Notificarea alegătorilor

Toate persoanele cu drept de vot care, la data de referință (25 ianuarie 2026), înregistrate cu o locuință într-o comună din Bavaria, sunt înscrise automat în lista electorală și primesc până cel târziu cu trei săptămâni înainte de alegeri (15 februarie 2026) o notificare electorală prin poștă. Cine nu a primit notificarea până la acea dată, dar consideră că are drept de vot, trebuie să contacteze imediat biroul electoral al comunei. Nu trebuie amânată clarificarea dreptului de vot până în ziua alegerilor.

Verificarea listei electorale

Fiecare alegător poate verifica datele sale din lista electorală la primărie, în perioada 20–16 februarie 2026, în timpul programului de lucru obișnuit.

Dacă lista este considerată incorectă, se poate depune contestație în perioada de consultare.

Buletinele de vot

La alegerile generale comunale și districtuale pot exista până la patru buletine de vot, pentru alegerea:

- a) primarului / primăritei sau primarului general
- b) președintelui / președintei de district (Landrat / Landrätin)
- c) membrilor consiliului local sau orașenesc
- d) consilierilor districtuali

Fiecare alegător are un singur vot pentru alegerea primarului și un singur vot pentru alegerea președintelui de district.

Pentru alegerea membrilor consiliului local și a consilierilor districtuali, fiecare persoană are, în principiu, atâtea voturi câte mandate sunt de ocupat. Numărul exact de voturi este menționat în partea de sus a buletinului de vot.

Exemplu:

Într-o comună cu 15.000 de locuitori se aleg 24 de consilieri locali. Fiecare alegător dispune, așadar, de 24 de voturi.

Exercitați-vă cu responsabilitate dreptul de vot!!!

Panorama Politică

În cadrul acestei rubrici vă prezentăm un interviu realizat în luna ianuarie 2026 cu un candidat de origine română la alegerile locale din Bavaria din 08 martie 2026.

Interviu : Eduard Harnisch (Revista Integro) - Dorina Motzig [Eduard Harnisch] Bună ziua tuturor și bine ați venit la seria noastră de interviuri cu românii din zona Mittelfranken! Suntem la aeroportul Albrecht Dürer cu Dorina Motzig, care este singura româncă candidată la alegerile locale din Nürnberg.

Dorina, te-aș ruga să te prezinți și să ne povestești câte ceva despre tine.

[Dorina Motzig] Bună ziua Eduard. Mă numesc Dorina Motzig, sunt născută în Maramureș, am copilărit la Bistrița. Am plecat din România în 1999 și mi-am ales ca oraș adoptiv, orașul Nürnberg, unde trăiesc și acum.

[EH] Erai foarte tânără când ai părăsit țara.

[DM] Da, aveam doar 17 ani. A fost foarte greu la început, dar ca toată lumea am învățat limba germană și mi-am creat aici o viață. Ulterior m-am căsătorit, din păcate soțul meu a decedat acum șase ani. Deci sunt văduvă. Și am un băiat de douăzeci de ani care este practic adult. Profesional pot spune că de aproape patru ani lucrez la aeroportul din Nürnberg.

[EH] Întâmplător, am aflat, că ți-ai depus candidatura pentru alegerile locale care au loc anul acesta pe 8 martie.

33 [DM] Da, pe 8 martie, de Ziua Internațională a Femeii vor avea loc alegeri locale în Bavaria.

Integro Forum

[EH] Nu vom preciza partidul politic pentru care candidezi, dar fiindcă ești singura persoană de naționalitate română m-am gândit să facem acest interviu pentru comunitatea noastră. Dar să o luăm cu începutul: ce te-a motivat pe tine să-ți depui candidatura la aceste alegeri locale? De asemenea, ne poți spune în ce măsură consideri tu că această identitate îți influențează viziunea ta politică dar și prioritățile ca viitor consilier local?

[DM] Da, sunt singura româncă, din câte știu, sută la sută româncă, care nu a crescut bilingv sau care nu a avut rădăcini germane. Pentru un candidat nu este importantă doar structura personală, dar să ai o anumită naționalitate, alta decât cea germană, poate fi chiar un avantaj, un plus valoare. Comunitatea română reprezintă un procent foarte important în populația orașului, românii fiind prezenți în aproape toate domeniile de activitate, mai puțin în administrație. Ca urmare, identitatea îmi permite să înțeleg barierele invizibile. De exemplu, birocrăția, recunoașterea diplomelor, integrarea școlară, integrarea socială sunt elemente pe care un nativ german nu le resimte la fel. În consecință, cred că ar trebui să ne axăm, în principal, pe echitate și egalitate de șanse între români și germani, ca să încercăm să construim o identitate comună.

[EH] Poate e un pic provocator din partea mea, dar am o întrebare mai abstractă. Crezi că ceilalți candidați care nu au rădăcini sută la sută românești, care au crescut bilingv, de exemplu candidații din cercul șvabilor sau sașilor transilvăneni ne-ar putea reprezenta pe noi, românii, mai bine decât un consilier român?

[DM] Eu personal mă simt cu siguranță aproape de comunitatea noastră a românilor, le înțeleg mai bine limba și obiceiurile, dar mai ales problemele, în primul rând, pentru că am făcut și eu drumul integrării, pentru că am venit în Germania fără a cunoaște limba. În 1999 când am ajuns aici am avut un șoc cultural. Luându-i în considerație și pe ceilalți candidați, dacă aceștia sunt mai buni decât mine, probabil vor fi aleși. Cred că toți care candidează sunt foarte motivați și vor să facă ceva pe plan local pentru oraș, pentru oamenii care locuiesc în oraș.

[EH] Cu siguranță. În primul rând, îmi imaginez că o persoană în calitate de consilier local nu muncește doar pentru un anumit grup de

oameni, dar tu, ca consilier local, trebuie să fii pentru toți acolo în mod egal. Dar să nu negăm și faptul că avem partea noastră culturală, mai deosebită, care ne face poate să găsim soluții care sunt mai avantajoase sau care facilitează integrarea celor mai apropiați nouă, care au o structură comună cu cel care îi reprezintă. Dar presupun că, în afară de acest aspect, ai câteva obiective pe care le urmărești cu candidatura ta. Ai putea să ne rezumi două, trei direcții clare din programul tău politic?

[DM] Orașul acesta este orașul șanselor pentru toți. Nürnberg mi-a dat mie șanse, ne-a dat multora dintre noi șanse. Nu-i așa? Altfel n-am fi venit în Nürnberg! Vorbesc de toți cei care sunt migranți în acest oraș, nu doar despre români. Așadar, obiectivele mele ar fi, printre altele, șanse egale pentru toți. Și aceasta trebuie să se reflecte prin învățământ pentru toți copiii, indiferent de statutul social și de bugetul părinților. Astfel, toți copiii, toți elevii, atât cei care sunt născuți aici sau cei care vin, ca migranți, să aibă șanse egale, să nu fie discriminați în funcție de veniturile sau de statutul social al părinților.

[EH] Să nu fie dependență sau o stare de cauzalitate între dreptul la învățătură și statutul social al părinților.

[DM] Exact! Aș mai vrea să oferim transportul public gratuit, în special pentru pensionari între orele nouă și cincisprezece, pentru ca aceștia să poată circula numai cu actul de identitate.

[EH] Deci să prezinte dovada că sunt pensionari.

[DM] Da, având această dovadă ei pot circula liberi. Pentru că pensionarii de la o anumită vârstă au programări dese la medici, lucruri de rezolvat și nu este foarte ușor financiar pentru ei, pentru că pensiile sunt mici și biletele sunt scumpe.

[EH] Da, având în vedere că abonamentul a crescut iarăși și mă tem mult că poate anul viitor va ajunge de fapt la prețul anterior pandemiei, undeva la șaptezeci, optzeci de euro.

[DM] Exact, este foarte scump și pentru un pensionar cu atât mai mult. Văd foarte mulți dintre ei aici la aeroport. Majoritatea vin și caută sticle prin gunoi.

[EH] Da. Într-o țară ca Germania e greu de înțeles.

[DM] Exact, aceasta este o dovadă că multora nu le ajunge pensia.

[EH] Da, clar.

[DM] Pentru că pensiile sunt indexate la inflație și la prețul benzinei.

35 [EH] Absolut.

[DM] Alt obiectiv al meu ar fi cursurile de integrare în limbă germană, care sunt subvenționate și de angajator. Pentru că integrarea începe cu limba germană.

[EH] Exact.

[DM] A cunoaște limba germană este primul pas pentru o bună integrare. Eu am doi frați care au venit ulterior în Germania. Fratele meu cel mic a venit acum zece ani. E foarte bine integrat. Fratele mai mare a venit, împreună cu familia, la o vârstă destul de înaintată, la patruzeci și șase de ani. N-au știut limba germană și integrarea în cazul lor a fost mai dificilă. Având inclusiv aceste exemple în propria mea familie, m-am gândit că ar fi o idee interesantă să susțin aceste cursuri de integrare specifice.

[EH] Specializate pe anumite profesii?

[DM] Exact. Și pe care să le susțină și angajatorul. Am un exemplu în acest sens de la o astfel de firmă care recrutează muncitori pentru Căile Ferate Germane. Modelul lor arată în felul următor: primești o formare profesională ca mecanic pe locomotivă, dar totodată și curs de limbă germană plătit de angajator.

[EH] A! Deci există deja proiecte.

[DM] Clar. Suplimentar aș dori și recunoașterea mai ușoară a studiilor și a meseriilor.

[EH] Pentru că în timpul acesta foarte mulți se pierd ca șomeri. Multe programe politice sunt bine intenționate, dar greu de pus în aplicare. Cum intenționezi să transformi obiectivele din programul partidului de care aparții? Nu vreau să denumesc partidul din care faci parte, deoarece nu avem interviuri cu alți candidați și am dori să nu se înțeleagă că facem reclamă electorală pentru vreun partid. Dar totuși, tu aparții de un partid, un partid activ în domeniul social, care are un angajament foarte puternic în a promova și ajuta migranții. Ei au aceste programe, obiective, dar se pot aplica și în măsuri concrete, având în vedere și limitele bugetare și birocratice ale administrației locale. Întrebarea mea pentru tine este cum ai încerca tu să transformi aceste programe în măsuri concrete având în vedere bugetul limitat?

[DM] În zilele noastre, în condițiile politico-economice actuale, cu bugetul orașului deja sub presiune, momentan punerea în aplicare a

acestor programe s-ar putea realiza în primul rând prin prioritizarea fondurilor sau direcționate către proiecte cu impact social major, de exemplu, subvenționarea abonamentelor de transport, subvenționarea cursurilor de limbă germană pentru străini etc. Sau prin parteneriate public-private, colaborare și cofinanțare cu diverse asociații de constructori de locuințe pentru reducerea costurilor de construcție, de exemplu. [EH] Ce rol crezi că ar trebui să joace un consilier local, cu experiență personală de migrație în luarea deciziilor politice? Consideri că această perspectivă este suficient de valorificată în prezent în Consiliul Local din Nürnberg? Când vorbesc de valorificare mă refer să se ia într-adevăr în considerare nevoile migranților. Ai impresia că se ia în considerație sau nu? Te întreb pentru că ești și membru în Consiliul de integrare al orașului și cunoști această problemă.

[DM] În prezent, reprezentarea migranților, în cazul nostru a românilor, dar nu numai, în Consiliul Local, nu reflectă proporțional realitatea demografică a orașului, unde aproape jumătate, cam mai mult de jumătate, cincizeci și doi la sută din populație are un istoric de migrație. Iar comunitatea noastră, cu circa douăzeci de mii de persoane, reprezintă un procent important. Un consilier care are în mod direct această experiență aduce o perspectivă pragmatică asupra modului în care legile locale afectează viața de zi cu zi a noilor veniți și a celor care trăiesc deja în oraș.

[EH] Și acum revenim la ultima întrebare. Dacă ar fi să transmiți un mesaj direct alegătorilor români, care poate nu se simt reprezentați sau nu participă la vot, care ar fi acel mesaj? De ce ar conta participarea lor la alegerile comunale din 2026?

[DM] Participarea la alegerile din 2026 este importantă dintr-un motiv simplu: românii reprezintă o parte importantă a acestui oraș, iar în acest Consiliu Local se vor decide bugetele pentru școli, parcuri, locuințe, pentru programe sociale și nu numai. Dacă românii, care sunt cetățeni ai Uniunii Europene și au drept de vot la alegerile locale nu votează, nevoile lor specifice riscă să rămână nevăzute și neauzite. În plus, prezența unui român cu experiență directă de integrare poate fi un punct de sprijin pentru consolidarea pe viitor a prezenței noastre în structurile administrației publice locale, pentru care nu trebuie să uităm, că și numărul oamenilor reprezentați poate deveni un element import

37 ant, mai ales în relațiile publice și politice. Uniți și mergând în aceeași direcție, putem ca și comunitate, să reprezentăm un loc important în relațiile politicii locale și nu numai.

Integro Forum

[EH] Deci ca o concluzie, dragi români, ieșiți la vot la alegerile locale din 8 martie 2026! Dacă nu ați primit înștiințare de vot, vă puteți adresa direct biroului electoral. Noi vom publica din timp adresa respectivă și vă înregistrați practic, încă o dată în acel registru, pentru a putea fi pe lista de votanți. În principiu, fiecare decide cu cine votează, dar eu cred că avem nevoie în Consiliul Local al orașului Nürnberg de un român care ar putea chiar să influențeze decizii importante pentru noi toți.

Mulțumim Dorina Motzig și îți dorim succes! Să ne reprezinți pe toți cu demnitate!

VOCEA EUROPEI

MERCOSUR: marele acord și golul de încredere

Între discursurile oficiale și realitatea fermierilor, un test pentru democrația europeană

Uniunea Europeană și MERCOSUR se află din nou în centrul unei dispute politice care depășește simpla discuție despre tarife și exporturi. Este vorba despre încredere, prețul alimentelor și felul în care guvernele își tratează cetățenii: ca parteneri maturi sau ca public de convins cu pliante frumoase. În ianuarie 2026, Parlamentul European a decis trimiterea acordului UE–MERCOSUR la Curtea de Justiție a UE, invocând posibile probleme juridice, ceea ce poate amâna ratificarea pentru luni sau chiar ani. În paralel, în stradă, fermierii protestează, iar în instituții se repetă același refren: „oportunitate economică și geopolitică”. În societate însă, crește un alt refren: „nu ni se spune tot”. (Reuters)

Ce se spune și ce nu se spune

În discursul oficial, acordul este prezentat ca o oportunitate uriașă. Cancelarul german Friedrich Merz la numit un „moment important” pentru politica comercială europeană și un semnal al suveranității strategice a UE, subliniind accesul mai bun pentru exportatorii europeni în America de Sud și potențialul de creștere a locurilor de muncă în sectoarele competitive. (Bundesregierung.de)

Comisia Europeană, prin președinta Ursula von der Leyen, a prezentat acordul ca unul care „creează mare oportunitate economică și strategică” și care protejează standardele europene prin cote și mecanisme de salvaguardare pentru produsele sensibile. (Trade and Economic Security)

Ce nu se spune însă atât de clar este cine plătește nota pe termen scurt. Fermierii europeni și germani resimt imediat presiunea importurilor mai ieftine și costurile structurale diferite, iar documentele tehnice nu explică impactul real asupra veniturilor și viitorului lor economic. Această discrepanță între macrostatistici și experiența de zi cu zi generează neîncredere și frustrare socială.

„Suntem în favoarea comerțului — dar al comerțului corect,” spune

39 Günther Felssner, vicepreședintele Asociației Fermierilor Germani și președinte al Asociației Fermierilor din Bavaria. „Produsele trebuie să respecte standardele noastre. Orice altceva slăbește Europa din interior. Chiar și cu clauzele de salvaguardare planificate, componenta agricolă a acordului Mercosur nu garantează comerț echitabil pentru fermierii noștri, motiv pentru care spunem un clar «nu» pentru agricultură.” (Xinhua News)

Pe străzile din Bruxelles, un alt fermier rezumă nemulțumirea simplu și direct: „Vrem să ne putem trăi din munca noastră, și suntem împotriva Mercosur pentru că dacă importăm carne unde nu se respectă aceleași reguli, nu e normal.” (euronews)

MERCOSUR: între istorie și prezent

MERCOSUR, blocul economic sudamerican creat oficial în 1991 prin Tratatul de la Asunción, a fost gândit ca un motor de integrare regională. Inițial format din Argentina, Brazilia, Paraguay și Uruguay, blocul sa extins, Bolivia devenind membru deplin în 2024, în timp ce Venezuela rămâne suspendată din 2016 pentru încălcarea principiilor democratice. Este important de subliniat că MERCOSUR în sine nu este același lucru cu acordul comercial UE–MERCOSUR, negociat timp de aproximativ 25 de ani și „închis” politic în decembrie 2024. (Bundesregierung.de) În ianuarie 2026, părțile au semnat un Parteneriat și un acord comercial interimar, aprobate de Consiliul UE și Comisia Europeană. Merz a reiterat că „acordul poate intra în vigoare provizoriu atunci când unul dintre statele sudamericane îl ratifică”, lamentându-se că Parlamentul European a folosit revizuirea juridică ca pe o „frenă” în momentul în care UE trebuie să demonstreze capacitatea de a acționa. (DIE WELT)

Beneficii pentru toți... sau doar pentru unii?

Oficialii europeni prezintă acordul ca o șansă majoră: reducerea tarifelor, protecția standardelor UE și acces mai bun pentru produsele europene cu valoare adăugată pe piața sudamericană. Documentele oficiale europene arată că redistribuirea tarifelor va sprijini exporturile germane de mașini, echipamente și produse industriale, unde tarifele actuale de până la 35% urmează să fie eliminate, deschizând noi piețe pentru economia orientată către export a Germaniei. (Trade and Economic Security)

40 Există totuși avantaje pentru agricultori: acordul protejează 344 de produse europene cu indicații geografice de imitare în țările Mercosur și prevede clauze de salvaguardare care pot fi activate dacă importurile cauzează daune serioase producătorilor europeni — o premieră pentru un acord comercial major. (Trade and Economic Security)

Comunicarea ca test de încredere

Lipsa de transparență nu se rezumă la documente secrete, ci la modul în care sunt prezentate. Golul de percepție este exact terenul pe care populismul câștigă teren, pentru că oamenii simt că deciziile se iau „de sus”, fără să li se explice efectele reale asupra traiului lor zilnic. Dacă guvernele și instituțiile ar comunica mai clar scenariile de impact pe sectoare — și nu doar vorbesc de „mecanisme” întrun limbaj tehnic — dialogul social ar fi mai sănătos și populismul ar avea mai puțin teren de câștigat.

Avantaje și riscuri reale

Există avantaje concrete: protecția geografiei produselor, accesul extins pe piețele Mercosur și clauzele de salvaguardare pot sprijini fermierii și preveni daunele economice imediate. În același timp, riscurile sunt evidente: concurența cu produse mai ieftine, impactul inegal între state membre și posibile reacții sociale în lanț reprezintă provocări. În Germania, unde agricultura sensibilă poate fi afectată direct, autoritățile sunt atent vigilente la aceste riscuri.

Întrebarea care contează pentru consumatori rămâne: va stabiliza acordul prețurile la alimente? UE–MERCOSUR nu a fost conceput ca mecanism de stabilizare, ci ca instrument de liberalizare și consolidare a relațiilor comerciale. Reducerea tarifelor nu garantează scăderea prețurilor pentru consumatori, iar fermierii riscă să suporte diferențele de cost.

Democrația economică, testată pe teren

Acordul UE–MERCOSUR devine astfel un test al democrației economice europene: nu doar ce semnăm, ci cum explicăm și cine își asumă costurile. Transparența, mecanismele rapide de protecție și comunicarea accesibilă sunt esențiale pentru menținerea încrederii cetățenilor. Fără aceasta, oamenii se simt spectatori ai unui proces care le influențează direct viața de zi cu zi, iar încrederea socială se erodează.

Eduard Harnisch

Împreună în diversitate

În cadrul acestei rubrici vă prezentăm un interviu din data de 27.01.2026 cu domnul primar general al orașului Fürth, domnul Dr. Thomas Jung. Dr. Thomas Jung s-a născut și a crescut în Fürth. El a absolvit

liceul la secțiunea de matematică-științe al unui gimnaziu din oraș, după care a studiat dreptul (Rechtswissenschaften) la Universitatea Friedrich-Alexander din Erlangen-Nürnberg. În 1990 și-a luat titlul de doctor în drept (Dr. jur.). După studiile universitare și promovarea la doctorat și-a început activitatea ca avocat și apoi ca procuror la Tribunalul Regional Nürnberg-Fürth. Încă din 1979 este membru al SPD, iar în 1984 a fost ales pentru prima dată în consiliul local al orașului Fürth (Stadtrat), la doar 23 de ani. A fost deputat ales în Parlamentul Landului Bavaria (Bayerischer Landtag) între 1994 și 2002. Din 2002, Thomas Jung a fost ales Oberbürgermeister (primar general) al orașului Fürth. De atunci a fost real-ales de mai multe ori, inclusiv în 2008, 2014 și 2020, ceea ce i-a consolidat poziția ca primar cu cea mai lungă perioadă de mandat din istoria postbelică a orașului. Mandatul său a fost caracterizat prin: dezvoltare urbană și modernizare; promovarea Fürth ca loc de inovare, educație și energie sustenabilă; proiecte în domeniul mobilității și infrastructurii; creșterea vizibilității orașului în regiune și în Bavaria. Dr. Jung a primit Bayerischen Verdienstorden (Ordinul de Merit al Bavariei), o distincție importantă acordată pentru contribuții deosebite. Este prim-vicepreședinte al Bayerischer Städtetag, o asociație care reprezintă orașele din Bavaria. Este, de asemenea, președinte al Lebenshilfe Fürth, o organizație non-profit care sprijină persoane cu dizabilități și familiile acestora.

42 Domnul Dr. Thomas Jung a avut amabilitatea să ne acorde acest interviu în biroul său din clădirea istorică a primăriei din orașul Fürth.

Integro Forum

(Alina Dobre) Stimate domnule primar general Dr. Thomas Jung, vă mulțumim foarte mult că v-ați făcut timp astăzi pentru această conversație.

(AD) Domnule primar general Dr. Thomas Jung, sunteți de mulți ani primarul general al orașului Fürth. Acest lucru arată că, prin activitatea dumneavoastră politică, ați câștigat în mod repetat încrederea cetățenilor.

Ce v-a motivat personal să continuați să vă asumați responsabilitatea politică în calitate de primar general, chiar și în perioade dificile?

(OB Dr. Thomas Jung) Primesc mult sprijin și apreciere din partea societății și îmi place foarte mult să lucrez pentru orașul Fürth, pentru că aici m-am născut și am crescut, pentru că iubesc oamenii care locuiesc aici și pe cei care s-au mutat aici. Îmi place, în general, să muncesc și sunt optimist că voi continua să câștig încrederea oamenilor.

(AD) Ne bucurăm să auzim acest lucru.

(AD) Există o întâlnire specială sau o experiență din timpul mandatului dumneavoastră care v-a marcat în mod deosebit?

(OB) Întâlniri foarte importante au fost întotdeauna cele cu Henry Kissinger. Henry Kissinger, fost secretar de stat al SUA și laureat al Premiului Nobel pentru Pace, a fost nevoit să fugă împreună cu familia sa, la vârsta de 9 ani, ca un copil evreu persecutat de naziști. Cu toate acestea, nu a fost niciodată amar și a rămas mereu deschis și profund legat de Fürth. Aceste întâlniri mi-au fost întotdeauna foarte dragi.

(AD) Cum percepeți în prezent starea de spirit a societății în ceea ce privește imigrația și integrarea?

(OB) Situația s-a schimbat puțin. În anul 2015 au venit brusc foarte mulți oameni – aproximativ 3.000 de imigranți – numai în Fürth. Oamenii au fost cazați de exemplu la început în săli de sport, ceea ce a fost o mare provocare. La un moment dat, populația a devenit obosită și epuizată. Apoi au avut loc și atacuri cu cuțitul, care au provocat nemulțumire. Însă oamenii trebuie să știe că fără imigrație am fi o țară săracă. Avem nevoie de oameni care să muncească aici, iar toți cei care muncesc sunt bineveniți, indiferent dacă vin din Europa de Est sau din alte țări. Cei care nu comit infracțiuni și muncesc ar trebui sprijiniți.

43 (AD) Da, sperăm.

Integro Forum (AD) Ce înseamnă pentru dumneavoastră, ca primar general al orașului Fürth, o integrare reușită?

(OB) Înseamnă să înveți limba, să respecti legile și, dacă totul decurge bine, să te implici în asociații și în viața culturală și să sărbătorești alături de noi, de exemplu la Kirchweih (sărbătoarea orașului).

(AD) Există un concept special de integrare care este deosebit de important pentru dumneavoastră?

(OB) Este foarte important să începem de la copiii mici. Învățarea limba germane este esențială. Nu este suficient ca acasă să se asculte doar radio în limba arabă, ci copiii trebuie să se joace cu alți copii care vorbesc germană, la grădiniță sau în centrele pentru copii.

(AD) Așadar să se stabilească grupuri mixte.

(OB) Desigur, în grupuri mixte.

(AD) În contextul politic actual – atât la nivel național, cât și internațional – observăm o creștere a divizării sociale. Aveți o vastă experiență politică, inclusiv la nivel local: cum credeți că se poate contracara această evoluție la nivelul societății și ce pot face cetățenii pentru a contribui la reunificare?

(OB) Înseamnă să trăim într-un oraș care funcționează: autobuzul să vină la timp, să primești o programare la medic când ai nevoie, găsești un loc într-un spital – deci să avem un oraș care funcționează pentru toți. Altfel apar dezamăgirile. Iar al doilea lucru, foarte important, este să ne ascultăm din nou unii pe alții. Dar, așa cum am spus, esențial este un oraș care funcționează.

(AD) În încheiere, am dori să vă întrebăm dacă aveți un mesaj sau o urare pentru comunitatea românească, care este numeroasă și aici.

(OB) Cunosc personal mulți oameni cu origine românească și îi apreciez foarte mult: cultura lor, portul tradițional, hărnicia lor. Apreciez foarte mult comunitatea româno-germană și faptul că acești oameni sunt foarte muncitori, că familia are o mare importanță pentru ei. Mă bucur că îmbogățesc orașul nostru și județul nostru.

Domnule primar general Dr. Thomas Jung, vă mulțumim din suflet pentru acest interviu și vă dorim în continuare mult succes!

https://www.youtube.com/watch?v=zXw9_i8a-ig

44 Povești de integrare

Integro Forum

Voluntariatul

Voluntariatul nu înseamnă doar „muncă gratis”, ci este o investiție strategică în tine și în mediul în care trăiești. Iată de ce este o idee atât de puternică, privită din mai multe unghiuri:

- voluntariatul oferă un sentiment de utilitate și apartenență care reduce semnificativ stresul și anxietatea. Conform unor studiilor persoanele care ajută constant au o stare de bine mai ridicată, deoarece concentrarea asupra problemelor altora oferă o perspectivă nouă asupra propriilor griji.

- te ajută ca să-ți crezi experiență profesională

- te ajută să-ți faci un ”networking” social și îți deschide oportunități

- te ajută să testezi domenii noi fără riscul unui eșec financiar. Este o „școală a vieții” unde poți afla dacă ești bun la organizare, marketing sau lucrul cu oamenii, ajutându-te să îți setezi obiective de carieră mai realiste.

- voluntarii sunt adesea forța care ține comunitățile unite, intervenind acolo unde autoritățile nu ajung.

Iată mai jos o poveste de integrare a unuia dintre membrii echipei noastre: Florin Pică

Oamenii se ajută între ei, dacă oamenii se ajută între ei.

Dacă nu ați reușit să înțelegeți ce vreau să spun, încercați să mai citiți o dată fraza; dacă nu vreți, nu e nicio problemă, o să vă explic în rândurile următoare ce vreau să zic.

Pentru că eu cred în puterea exemplului (dar și pentru că mă presează colegii de redacție), am zis să vă povestesc puțin despre ce înseamnă pentru mine să fiu voluntar – în cazul meu, la o unitate de pompieri din cadrul comunității unde locuiesc.

Acum circa 8 ani am ajuns în Germania și am trecut și eu cam prin toate fazele integrării. Evident, fiind venetic, nu cunoști pe nimeni și

45 toate prejudecățile avute din țară par a fi adevărate – germanii sunt reci s.a.m.d.

Integro Forum

Când m-am mutat, am zis că ar trebui totuși să fac ceva pentru a cunoaște oamenii și pentru a mă integra în comunitate, așa dar am întrebat prin vecini și am reușit să fac rost (foarte românește, nu-i așa?) de numărul de telefon al comandantului unității de pompieri care îmi era mai apropiată.

Au urmat unele discuții cu cei din conducerea unității, s-au semnat niște acte – procesul acesta este foarte important. Chiar dacă sunt voluntar, acest lucru nu înseamnă că nu e nevoie de seriozitate și implicare, la fel cum, fără a avea acele hârtii (plus școlarizările care vor urma), în cazul unei intervenții nu vei putea fi acoperit de lege în cazul în care se întâmplă ceva (la fel ca oriunde altundeva, îmbrăcarea uniformei îți conferă drepturi și obligații de care trebuie să fii conștient).

Pașul următor – cursurile despre care vorbeam anterior. Primul curs la care am participat nu a fost neapărat greu din punctul de vedere al materialului care trebuia învățat, ci mai degrabă din punctul de vedere al limbii vorbite în dialectul bavarez. Trebuie spus că, odată ce ești acolo, dacă întrebi, îți se va răspunde. Da, este foarte adevărat că, la momentul acela, eram singurul „străin” din încăperea, dar și oamenii aceia s-au implicat și au încercat să explice cât mai inteligibil pentru mine.

Implicându-mă în viața comunității, am fost „văzut” - practic era imposibil să rămân „invizibil” atâta timp cât eram acolo, la traininguri și evenimente ale pompierilor și ale comunității.

Pașii spre a fi pompier voluntar nu sunt foarte diferiți de pașii pe care trebuie să îi faci pentru a te integra în Germania. Dar nu e neapărat nevoie să fii pompier voluntar. Voluntariatul poate fi făcut în multe alte feluri. Integrarea și cunoașterea limbii, a oamenilor și a obiceiurilor necesită implicare din partea ta – noul venit. Știm cu toții că limba nu e ușoară, că timpul ne lipsește și viața de familie cere timp și implicare. Am observat că se poate să fii implicat în viața comunității, să fii integrat și, în același timp, să poți să te împlinești profesional și familial. Odată intrat în comunitate, vei vedea că, de fapt, ideile cu care ai plecat la drum sunt de multe ori greșite și uneori chiar diametral opuse. Vei cunoaște oameni buni cu care chiar vei lega prietenii durabile.

Da, rădăcinile nu se uită – integrarea nu este însă despre a șterge

Integro Forum

45

46 rădăcinile, este despre a lăsa amprenta ta asupra locurilor în care ești acum și despre cum poți să crezi noi legături cu oamenii și locurile în care te afli.

„Oamenii se ajută între ei, dacă oamenii se ajută între ei.” – este poate cel mai important lucru care trebuie înțeles și practicat.

Controverse

Între Imn și Infrastructură: Realismul Unirii într-o Lume a Sferelor de Influență

Patrioții adevărați nu huiduie când se intonează imnul. Este prima lecție de civism pe care trebuie să o învățăm înainte de a discuta despre mari proiecte naționale. Sigur, fiecare are dreptul la opinie; fiecare politician trebuie întrebat și tras la răspundere pentru orice ține de fișa postului său. Te poți declara suveranist sau cetățean îngrijorat – foarte bine – dar nu huidui un om politic când se intonează imnul. Imnul nu aparține politicianului de la tribună. Este al țării tale, o formă de respect pentru cei care au fost înaintea ta și care au luptat pentru ca tu să ai astăzi o voce. Imnul este respect, iar fără respect, orice dialog despre viitorul neamului este compromis din start.

În contextul actual, nicio funcție publică nu este ușoară, dar când pun aceste gânduri pe „ecran”, este încă 24 ianuarie – o zi a simbolurilor. Aveam programată o schiță despre declarațiile doamnei Maia Sandu privind Unirea, iar eu, prin definiție, scriu ce simt. Deși analizez datele statistice pentru a-mi forma opiniile, prefer să le las în fundal, făcând apel la informarea cititorului. Totuși, astăzi voi face o excepție. Astăzi, cifrele și istoria trebuie să stea la aceeași masă cu sentimentele.

Lecțiile Istoriei: 1859, 1918 și Greutatea Statului

Așadar, ne unim sau nu? Cu riscul de a-mi asuma câteva „ouă clocite în parbriz”, tendința mea personală, alimentată de un realism pragmatic, este să spun „Nu” – cel puțin nu în forma euforică pe care mulți o visează. În Europa, unirea nu este niciodată doar un moment festiv, ci un fapt de putere. În spatele fiecărui act fondator se află o sumă de condiții reci: capacitatea de integrare, acceptarea costurilor și permisiunea ordinii internaționale.

47 Dacă privim spre 1859, Unirea Mică a fost, prin excelență, un „stat în lucru”. Dubla alegere a lui Cuza nu a rezolvat problema, ci a deschis un șantier imens de uniformizare instituțională. Unirea nu este o metaforă, ci o tehnică. Atunci când simbolul nu este urmat de mecanisme și infrastructură, el devine simplu decor.

Această lecție a fost confirmată, într-un mod mult mai dur, în 1918.

Marea Unire a fost o fereastră rară a istoriei, apărută prin colapsul imperiilor. Însă, odată desenată harta, a început munca titanică de a integra provincii cu moșteniri administrative diferite. Chiar și astăzi, la peste un secol distanță, încă luptăm cu aceste diferențe. Ca ardelean, am trăit pe viu ironia amară a expresiei „ajungi mai iute la Viena decât la București”. În octombrie 2025, în timp ce eu aproape treceam granița spre Austria plecând din Timișoara, un prieten drag încă se lupta cu traficul de pe Dealul Negru în drum spre Capitală. Infrastructura terestră rămâne călcâiul lui Ahile, în timp ce la capitolul Internet stăm excelent. Această discrepanță spune totul despre prioritățile noastre istorice: suntem uniți în eter, dar separați pe asfalt.

Umbra Imperiilor și Pârghiile de Securitate

Nu putem discuta despre Republica Moldova fără a înțelege ciclul ocupărilor care a început în 1812. Tratatul de la București a produs ruptura anatomică a Moldovei, Imperiul Rus anexând Basarabia ca pe o investiție strategică. Ulterior, în 1878, la Congresul de la Berlin, România a primit independența, dar a fost obligată să cedeze sudul Basarabiei în schimbul Dobrogei.

Acest lanț istoric (1812–1829–1878) ne învață că sferile de influență se consolidează prin teritoriu și se cedează doar sub constrângere. Astăzi, pârghia nu mai este anexarea clasică, ci „conflictul înghețat”. Republica Moldova are o problemă structurală pe care Germania de Vest nu a avut-o în 1990: un teritoriu separatist militarizat (Transnistria) care funcționează ca un drept de veto geopolitic. Deși în 1999, la summitul OSCE de la Istanbul, Rusia s-a angajat să-și retragă forțele, realitatea din teren ne arată că pârghiile strategice nu se abandonează prin simple declarații.

Modelul German și Realitatea Cifrelor

Cea mai modernă lecție de unire ne vine din Germania (1990). Reunificarea lor a fost o operațiune juridică și financiară masivă, bazată

pe Tratatul „Two Plus Four”. Dar chiar și Germania, cu toată forța ei economică, nu a reușit să elimine complet diferențele dintre landurile „vechi” și cele „noi” după atâția ani.

Dacă ne uităm la cifrele actuale, dorința de unire în Republica Moldova este undeva la 40%. Este mult, dar nu destul pentru un proiect de o asemenea anvergură. Mai mult, unirea nu înseamnă doar entuziasm în piețe publice, ci convergență de salarii, pensii, justiție și sisteme administrative. Întrebarea onestă pe care trebuie să ne-o punem este: avem noi, România, capacitatea financiară și administrativă de a susține acest cost, în condițiile în care abia acum construim „Autostrada Moldovei”?

Concluzii: Unirea ca Proces, nu ca Eveniment

Dilema momentului este dacă motivarea acestei posibile uniri ține de supraviețuirea neamului sau doar de un orgoliu național. În viziunea mea, cea mai bună unire în acest moment istoric este cea sub steagul Uniunii Europene. Este soluția ideală care permite integrarea fără a forța barierele geopolitice care, momentan, par insurmontabile.

Văd trei scenarii posibile, dar unul singur este cu adevărat înțelept:

- Unirea rapidă: Puțin probabilă, necesitând un context geopolitic de „lebadă neagră” și rezolvarea instantanee a dosarului transnistrean.
- Status quo: Probabil, dar stagnant, lăsând Republica Moldova vulnerabilă în „zona gri”.
- Integrarea treptată (Modelul Cuza 2.0): Acesta este drumul cel mai inteligent. O unire de facto înainte de cea de jure. Interconectări energetice, infrastructură transfrontalieră, armonizare legislativă. Întâi construim mecanismul, apoi punem plăcuța pe ușă.

Unirea nu este finalul istoriei, ci începutul ei. Ea nu se proclamă prin huiduieli la adresa politicienilor sau prin discursuri pătimașe, ci se construiește cu răbdare, bani și instituții solide. Până când vom ajunge acolo, să începem prin a respecta imnul și prin a construi drumurile care să ne apropie, fizic și economic, de frații noștri. Doar atunci când „a ajunge la Chișinău” va fi la fel de ușor ca „a ajunge la Viena”, vom putea spune că unirea a început cu adevărat.

Eduard Harnisch
Florin Pică

Evenimente
Februarie-Martie 2026

27.02.2026 • 18:00 • Villa Leon • Sala mică
Phillip-Körber-Weg 1. • et. 1 • 90439 Nürnberg

DR. RAUL NEGHINA

UNIVERSUL LITERAR: IN LABIRINTUL THRILLERULUI PSIHOLIC
SI RESPONSABILITATEA IN ACTUL CREATIV - DISCUȚII

Books and Coffee
Café si Cafea • Băci și kaffe
Humane Literatur erleben!

WORT! BRÜCKEN 3.0

POESIE UND LYRIK DIE VERBINDET

ZEIGE UNS DIE KRAFT DEINER MUTTERSPRACHE
DURCH GEDICHTE, KURZGESCHICHTEN UND LYRIK.
ERZÄHL UNS DEINE GESCHICHTE - AUF DEUTSCH!
ERLEBE MIT UNS EINEN ABEND DER KULTURELLEN VIelfALT.

MELDE DICH BIS SPÄTESTENS 28.02.2026 UND MACH MIT
✉ ARSLONGA@INTEGRO-MITTELFRANKEN.ORG
☎ 0179 5965195

Freitag 13. März

KULTURWERKSTATT AUF AEG • FÜRTHER STR. 244 D NÜRNBERG
KLEINER SAAL IM EG

ab 18:00

Ein Abend der Lyrik, Poesie und Sprachvielfalt

www.integro-mittelfranken.org